

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŚLĄSKIEGO

Katowice, dnia 12 kwietnia 2012 r.

Poz. 1608

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR IFIIL.4131.23.2012 WOJEWODY ŚLĄSKIEGO

z dnia 6 kwietnia 2012 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 z późn. zm.),

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 321/XX/2012 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 29 lutego 2012 r. w sprawie: zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla terenu obejmującego obszar „Środula – Północ”, przyjętego uchwałą Nr 233/XIX/03Rdy Miejskiej w Sosnowcu z dnia 18 grudnia 2003 roku - obejmującej teren położony pomiędzy ul. Sokolską i Potokiem Zagórskim, w **części** określonej w:

- § 3 pkt 10 lit. a) w brzmieniu: „mierzoną od poziomu terenu przy najniższym położonym wejściu do górnej powierzchni najwyższej położonego stropu”; § 5 ust. 2 pkt 2 w brzmieniu: „przyjmować II kategorię odkształceń terenu za graniczną, możliwą do wystąpienia”;
- § 29 ust. 1 pkt 2 lit. f) w całości;

Uzasadnienie

W dniu 29 lutego 2012 r. Rada Miejska w Sosnowcu podjęła uchwałę w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Sosnowca dla terenu obejmującego obszar „Środula – Północ”.

Stosownie do przepisu art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 z późn. zm. – zwanej dalej: u.p.z.p.) Prezydent Miasta Sosnowca przekazał organowi nadzoru dokumentację prac planistycznych odzwierciedlającą przebieg postępowania w sprawie uchwalenia miejscowego planu. W dniu 7 marca 2012 r. do organu nadzoru wpłynęła uchwała Nr 321/XX/2012 przedłożona celem zbadania jej zgodności z prawem.

W dniu 19 marca 2012 r. organ nadzoru wszczął postępowanie nadzorcze oraz poinformował Gminę o możliwości złożenia wyjaśnień.

Oceniając przedmiotową uchwałę tutejszy Organ związany był przepisem art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010r. *o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (Dz. U. Nr 130, poz. 871), zgodnie z którym do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w stosunku do którego podjęto uchwałę o przystąpieniu do jego sporządzenia a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 u.p.z.p. w celu ustalenia przeznaczenia terenów oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy rada gminy przystępuje do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Jednocześnie w art. 15 ust. 2 i 3 u.p.z.p. określono zakres delegacji ustawowej, który ustawodawca przekazał radzie do regulacji w ramach stanowienia aktu prawa miejscowego jakim jest plan miejscowy.

W myśl natomiast art. 28 ust. 1 u.p.z.p. naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w części lub w całości. W przypadku naruszenia zasad sporządzania planu ustawodawca nie wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny, co oznacza, że każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego winno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części.

W trakcie prowadzonego postępowania nadzorczego, mającego na celu zbadanie legalności uchwały, organ nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z naruszeniem zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w następującym zakresie:

- 1) W § 3 pkt 10 lit. a) uchwały, Rada Miejska w Sosnowcu zdefiniowała dopuszczalną wysokość zabudowy jako: „**maksymalną wysokość budynku mierzoną od poziomu terenu przy najniższym wejściu do górnej powierzchni najwyższego stropu** , wyrażoną w metrach, stosownie do przepisów odrębnych z zakresu budownictwa - § 4. p. 1), a w przypadku innych obiektów budowlanych – pionowy wymiar obiektu liczony od najniższego poziomu terenu przylegającego do obiektu do najwyższego punktu obiektu budowlanego” . Zgodnie z definicją wysokości budynku zawartą w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki ich usytuowanie (Dz. U. nr 75, poz. 690), wysokość tą liczyć należy „od poziomu terenu przy najniższym położonym wejściu do budynku do górnej płaszczyzny stropu bądź najwyższej położonej krawędzi stropodachu nad najwyższą kondygnacją użytkową, łącznie z grubością izolacji cieplnej i warstwy ją osłaniającej, albo najwyższej położonej górnej powierzchni innego pokrycia.” Definiując zatem dopuszczalną wysokość zabudowy jako „**maksymalną wysokość budynku mierzoną od poziomu terenu przy najniższym położonym wejściu do górnej powierzchni najwyższego stropu**” organ gminy dokonał modyfikacji definicji wysokości budynku zawartej w wyżej cytowanym rozporządzeniu, tym samym dokonując zmiany materii należącej do przepisów wyższego rzędu. Hierarchia źródła prawa została wyraźnie określona w art. 87 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, wobec czego przepisy gminne mogą być wydawane wyłącznie w ramach obowiązujących przepisów wyższego rzędu (konstytucja, ustawa, rozporządzenie) i w zakresie upoważnień wyraźnie tam udzielonych organom gminy. Powtarzanie lub modyfikowanie materii ustawowej w aktach prawa miejscowego jest niedopuszczalne. Mając na uwadze powyższe, organ nadzoru postanowił o uchyleniu w części zapisów § 3 pkt 10 lit. a) uchwały, doprowadzając tym samym do zgodności z prawem definicję dopuszczalnej wysokości zabudowy ustalonej w planie.
- 2) W trakcie badania legalności uchwały Nr 321/XX/2012 organ nadzoru stwierdził przekroczenie przez Radę Miejską w Sosnowcu delegacji ustawowej w zakresie regulacji zawartych w § 29 ust. 1 pkt 2 lit. f) uchwały. We wskazanych przepisach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego organ gminy ustalił, że dla terenów ZP,US przeznaczonych na cele zieleni urządzonej z usługami sportu i rekreacji, maksymalna sumaryczna powierzchnia działek budowlanych wydzielonych dla lokalizacji obiektów kubaturowych wynosi 400 m² w terenie oznaczonym symbolem Va.14 ZP,US i 1000 m² w terenie oznaczonym symbolem Va.14a ZP,US. Takie zapisy planu prowadzą do wykroczenia przez Radę Miejską w Sosnowcu poza zakres kompetencji przyznanych jej w art. 15 u.p.z.p. do regulacji w ramach stanowienia aktu prawa miejscowego jakim jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Wyznaczanie dopuszczalnej sumarycznej powierzchni działek budowlanych dla lokalizacji obiektów kubaturowych związanych z działalnością usługową prowadzoną w ramach ustalonego przeznaczenia terenu nie wynika z przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Rada gminy jest natomiast związana granicami przedmiotowymi zakresu planu wyznaczonymi przez ustawę, co oznacza, że samodzielnie może określać treść regulacji objętej planem miejscowym wyłącznie w granicach upoważnienia ustawowego zawartego w art. 15 u.p.z.p. Treść cytowanego zapisu pozostaje w sprzeczności z obowiązującym porządkiem prawnym, w szczególności z art. 15 ust. 2 pkt 6 u.p.z.p. w związku z § 4 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587 – zwanego dalej: rozporządzeniem). Zgodnie bowiem z przywołanymi normami w planie miejscowym należy określić obowiązkowo parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenów, do których należą m.in.: wskaźniki intensywności zabudowy, wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki lub terenu, w tym udział powierzchni biologicznie czynnej, a także gabaryty i wysokość projektowanej zabudowy. Ustalając zatem zasady zagospodarowania terenu, rada gminy ma do dyspozycji katalog parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu zawarty w przepisach art. 15 ust. 2 pkt

6 u.p.z.p. oraz z § 4 pkt 6 rozporządzenia. Ustalenia § 29 ust. 1 pkt 2 lit. f) uchwały wykraczają poza uprawnienia rady gminy określone w powyższych przepisach, nakładając dodatkowe warunki realizacji inwestycji. Rada gminy nie posiada kompetencji do dowolnej interpretacji i rozszerzającego stanowienia norm kompetencyjnych. Mając powyższe na uwadze organ nadzoru postanowił stwierdzić o przekroczeniu przez Radę Miejską w Sosnowcu delegacji ustawowej wynikającej z art. 15 u.p.z.p. i unieważnić zapis § 29 ust. 1 pkt 2 lit. f) uchwały.

W myśl art. 28 ust. 1 u.p.z.p. naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w części lub w całości. W przypadku naruszenia zasad sporządzania planu ustawodawca nie wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny, co oznacza, że każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego winno skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub **w części**.

Mając na uwadze powyższe organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Nr 321/XX/2012 Rady Miejskiej w Sosnowcu z dnia 29 lutego 2012 r. w części wskazanej w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia z powodu istotnego naruszenia przepisów prawa.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo złożenia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od jego doręczenia.

z up. Wojewody Śląskiego
Dyrektor Wydziału
Infrastruktury

Igor Śmietański

Otrzymują:

- 1) 1. Rada Miejska w Sosnowcu, Aleja Zwycięstwa 20, 41-200 Sosnowiec;
- za zwrotnym potwierdzeniem odbioru,
- 2) aa. MJ